

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku P. spółki z o.o. z siedzibą w W.

przy uczestnictwie D. Z.

o zasiedzenie służebności gruntowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2019 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego

w K. z dnia 15 kwietnia 2019 r., sygn. akt I WKC (...), I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w K. stwierdził nabycie przez zasiedzenie z dniem 1 kwietnia 2006 r. przez K. sp. z o.o. służebności przesyłu na nieruchomościach stanowiących własność D. Z., w przebiegu szczegółowo opisanym w sentencji postanowienia. Apelacja uczestniczki D. Z. od tego postanowienia została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 listopada 2018 r. Uczestniczka wniosła skargę kasacyjną.

Zarządzeniem z dnia 18 marca 2019 r. pełnomocnik uczestniczki został wezwany na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Zarządzenie to, doręczone w dniu 22 marca 2019 r., nie zostało wykonane, wobec czego, Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2019 r. odrzucił skargę kasacyjną.

W zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną uczestniczka zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 1 k.p.c. i art. 398⁴ § 3 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie. Wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, „przyjęcie skargi do rozpoznania” i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 3 zdanie pierwsze k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c. przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Skarżąca w zażaleniu odwołując się do treści art. 126¹ § 1 k.p.c. stanowiącego, że w każdym piśmie należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna, wskazuje, że w sprawie o zasiedzenie służebności gruntowej żadna z tych potrzeb nie występuje, stąd też odrzucenie skargi kasacyjnej z powodu niewskazania wartości przedmiotu zaskarżenia było nieuzasadnione.

W sprawie o stwierdzenie zasiedzenia dopuszczalność skargi kasacyjnej istotnie nie zależy od kryterium *ratione valoris* (art. 519¹ § 1 k.p.c.), jednakże sprawa taka jest jednocześnie bez wątpliwości sprawą o prawa majątkowe.

W takich sprawach, art. 398⁴ § 3 zd.1 *in fine* k.p.c., jako przepis szczególny w stosunku do uregulowania wynikającego z art. 126¹ § 1 k.p.c., wyraźnie stanowi o obowiązku wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia. Naruszenie tego obowiązku ustawodawca opatrzył rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw